Sme tu pre Vás
GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV
farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto
www.grkat.he.sk/mesto
Cena: dobrovoľný príspevok
Ročník: 3. Číslo: 16

Začiatok cirkevného roka (Načalo indikta)

Liturgický rok je rok slnečný, ustanovený Cirkvou, v priebehu ktorého spomína na Kristove tajomstvá a sprítomňuje ich, aby veriaci ľud z nich čerpal spásonosnú milosť.

Liturgický rok nazývame aj cirkevným rokom. Dôvod rozdielneho názvu je v tom, že v niečom sa kalendár občiansky (svetský) zhoduje s cirkevným kalendárom, v niečom sa zas od neho odlišuje. Cirkevný rok v byzantskom obrade je zvláštny tým, že sa nezačína občianskym novým rokom v januári, ale jeho začiatok je 1. septembra. Začiatok cirkevného roku nazývame ináč aj začiatkom indiktu. Znamená to úplný cirkevný rok v trvaní od 1. septembra do 31. augusta.

Indikt – je z latinského slova „indictio“ a doslovne znamená: ohlásenie, určiť cenu, odhadnúť. Tak sa nazýval výnos rímskych cisárov, ktorý nariaďoval každých päť rokov uskutočniť súpis a ohodnotenie pozemkov vo vlastníctve občanov. Prvé indikty sa objavili za cisára Diokleciána (284-305) od roku 297, ktoré nariaďovali súpis a ohodnotenie pozemkov za každých pätnásť rokov. Postupne slovo „indikt“ nadobudlo význam pre celý pätnásťročný cyklus, ale bol aj označením pre jeho prvý deň. V počiatkoch sa výraz „indikt“ užíval len pre finančný rok. Postupne sa však stal východiskovým bodom aj na označenie rôznych dátumov spoločenského života. Finančný rok sa nekryl s astronomickým rokom, ktorý od reformy Júliusa Cézara sa začínal (od roku 46 pred narodením Ježiša Krista) 1. januára. Prvým dňom indiktu bol najprv 23. september – deň narodenín cisára Augusta. Od čias cisára Konštantína Veľkého (306-337) začiatok indiktu bol preložený na 1. september každého bežného roku.

Otcovia Nicejského snemu v roku 325 prijali deň 1. september na začiatok cirkevného roka a tak ostal východnej cirkvi až dodnes. Indikt, o ktorom hovoríme – lebo boli aj iné indikty – má ináč aj názov „byzantský“ alebo „konštantínopolský“, alebo je pomenovaný podľa mena cisára, ktorý začiatok určil na prvý september – „Indikt Konštantínov“. Bol záväzný s výnimkou Egypta v celej rímskej ríši. Cisár Justínián I. (527-565) nariadil, aby sa všetky úradné dokumenty uvádzali dátumom podľa indiktu.

Za pápeža Pelagia II. (579-590) aj v Ríme prijali tento indikt na označenie všetkých úradných dokumentov a až v roku 1097 od neho odstúpili.

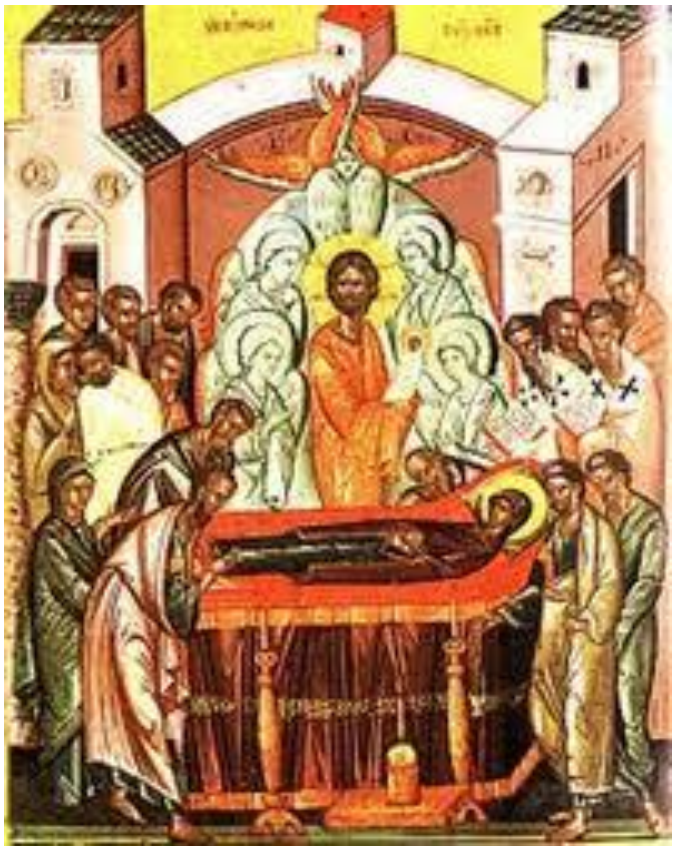

Odkedy sa deň 1. september stal začiatkom cirkevného roka, dostal náboženskú náplň so svojou vlastnou bohoslužbou. V byzantskom obrade v prvý deň liturgického roku čítame zo sv. evanjelia tú časť, v ktorej sa spomína, že Ježiš Kristus prišiel do synagógy v Nazarete a prečítal slová proroka Izaiáša: „Duch Pánov je nado mnou, preto ma pomazal... hlásať milostivý rok Pánov“ (Lk 4, 18-19). Kedy sa stal začiatok indiktu cirkevný sviatkom, presne nevieme. Jeho pôvod však kladieme do 8. storočia.

Na začiatku nového liturgického roka sa modlíme slovami tropára z 1. septembra: „Pán všetkého stvorenia, zo svojej moci si ustanovil obdobia i roky. Vo svojej dobrote žehnaj i tento rok. Udeľ pokoj našej vlasti i nášmu mestu (našej obci). Ochraňuj nás na príhovor Matky Božej.“

Nech tento nový cirkevný rok, do ktorého sme práve vstúpili bude plný pokoja, lásky, radosti a šťastia, na príhovor našej preblahoslavenej Vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny. Nech Ona našej farnosti vyprosí u svojho Syna Ježiša Krista hojnosť milostí, dary Presvätého Ducha a dôveru v Boha, ktorému nič nie je nemožné.

prevzaté zo Zoe.sk

Sviatosť pokánia a zmierenia

Sviatosť zmierenia - odpúšťanie a nové prikázanie

Štyri hlavné city osobnosti – strach, hnev, pocit viny a úzkosť – je možné spojiť do jedného veľkého stavu, ktorým je neodpustenie. Je to zranená emócia, ktorou je ťažkosť odpustiť sebe, Bohu a ľuďom. Na univerzite v americkom meste Nebraska bol uskutočnený zaujímavý výskum. V jednom veľkom parku, kde ľudia sedeli na lavičkách a čítali, sa odzadu priblížil človek toho istého pohlavia, tej istej výšky, podobnej konštrukcie a dal sediacemu kopanec. Reakcie sa dali rozdeliť do troch skupín:

1. Hnev. To bola prvá reakcia. Niektorí vstali a začali sa brániť. Udreli útočníka, kričali na neho alebo s hnevom sa dožadovali odpovede, prečo to urobil. Výskum uzavrel kategóriu týchto reakcií náchylnosťou na srdcové choroby, zápal kĺbov a žalúdočné vredy.

2. Strach. Niektorí boli šokovaní z toho, čo sa stalo, pozviechali sa zo zeme a snažili sa čo najskôr a najďalej utiecť alebo spustili krik. Neboli schopní sa brániť. Takíto ľudia sú náchylní na astmu, poruchy dýchacích ciest, bolesti hlavy, migrény a problémy so štítnou žľazou.

3. Nič sa nestalo. Treťou bola reakcia potlačenia impulzov správania – akoby sa nič nebolo stalo. Ľudia tejto kategórie sa pomaly postavili, oprášili odev, zobrali do rúk noviny, knihu, posadili sa na lavičku a začali čítať ďalej. Potlačili v sebe aj hnev aj strach. Výskum uzavrel túto kategóriu ľudí ako tých, ktorí sú náchylní na zápalové ochorenia, infekcie a vírusové ochorenia.

Ťažko je povedať, do akej miery možno tento výskum brať vážne alebo nie, ale poukazuje na veľmi dôležitú skutočnosť: problémy v duchovnej oblasti človeka sa môžu veľmi často prejaviť fyzickými bolesťami a problémami - chorobami. Až príliš často sa skutočný duchovný stav človeka odzrkadľuje na jeho tele. Čím „zdravší“ je duch človeka, tým zdravší je človek ako celok. Dôležitý je proces vnútorného uzdravenia človeka, ktorý sa začína odpustením. Uzdravenie z minulosti a úzkostí, ktorými je človek spútaný, uzdraví aj jeho citovú oblasť a jeho vnútro. Ježiš Kristus prišiel, aby liečil celého človeka. Jeho pôsobenie sa neobmedzuje len na odstraňovanie prejavov choroby, ale zasahuje samotný koreň choroby. A práve hriech je základnou chorobou ľudského bytia, koreňom všetkého zla a neduhov človeka. Ježiš teda prichádza, aby sprostredkoval odpustenie, aby sňal hriechy sveta a aby vyslobodil ľudí z hriechov.

Zmieriť sa s Bohom znamená prijať jeho plán do života, ktorý nemusí byť v súlade s plánom človeka a predstavami o šťastí. Odpustiť sebe samému znamená prijať sa, prijať svoje ohraničenie, svoje neúspechy, hriechy a slabosti. Čo znamená odpustiť iným, stáva sa nám známym a jasným.

Neschopnosť odpúšťať je vždy veľkou prekážkou pre rozhovor s Bohom a vypočutie predkladaných prosieb. V Markovom evanjeliu Ježiš hovorí: *„Preto vám hovorím: Verte, že všetko, o čo v modlitbe prosíte, ste už dostali, a budete to mať. A keď vstanete modliť sa, odpustite, ak máte niečo proti niekomu, aby aj vám váš Otec, ktorý je na nebesiach, odpustil vaše hriechy“* (Mk 11, 24-25). Neodpustenie sa stáva veľkou prekážkou pre ovocie modlitby. Je to akoby modlitba naprázdno, bez účinku. Odpustenie je možnosťou k dosiahnutiu všetkého, čo človek potrebuje do života.

Často je podceňovaná dôležitosť odpúšťania v duchovnom živote. Je to možno šokujúce, ale ak sa človek chce dozvedieť, kam dospel v duchovnom živote, nech skontroluje, ktorý človek stojí v jeho živote najďalej, ktorý je mu najvzdialenejší. Výsledok je pravdivé zistenie, že človek je natoľko blízko pri Bohu, nakoľko blízko je pri tejto najvzdialenejšej osobe. Miera lásky k Bohu sa totiž posudzuje prostredníctvom miery lásky k bratovi, ktorého človek vidí.

Ježiš nám tieto slová potvrdzuje v Jánovom evanjeliu: *„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať“* (Jn 13, 34-35). A tak nejestvuje žiadna iná „veličina“, ktorá by pravdivo charakterizovala kresťana, iba lásky. Charakteristikou kresťana nie je čítanie Písma, lebo aj moslim číta svoj Korán a hinduista svoje védy; nie je ním modlitba, lebo budhista sa modlí viac ako kresťan, nie je to ani evanjelizácia, lebo Svedkovia Jehovovi sú v tom horlivejší. Charakteristikou kresťanov je len a len ich vzájomná láska.

Vo Svätom písme možno nájsť aj ďalší výrok: *„Aby všetci boli jedno, ako ty, Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal“* (Jn 17, 21). Poukazuje sa tu na dve veľmi dôležité veci: Ježiš vyzýva, aby človek konal v duchu jednoty a lásky. Miera tejto lásky má byť takou, akou mierou Otec miluje Syna. To znamená, že má byť nekonečná. Potom pokračuje *„aby svet uveril, že si ma ty poslal“* (Jn 17, 21c). To znamená, že viditeľným znamením pre svet, aby uveril že Ježiš je Mesiáš, je vzájomná jednota medzi jeho učeníkmi. Svet sa môže presvedčiť o tom, že Boh je jediný Spasiteľ iba vtedy, ak budú žiariť do neho vzájomná láska kresťanov. V tejto láske sú dve kritéria.

Prvé kritérium vyjadrujú slová: *„Miluj svojho blížneho ako seba samého!“* (Lv 19, 18). Ak človek nemá rád seba samého, nemôže naplno milovať ani svojho blížneho. Ak odmieta seba samého, ak sa odsudzuje, ak si neodpúšťa, ak sa odťahuje nabok, ak v sebe nespoznáva vliate

charizmy, nemôže milovať iných. Milovať môže len v takej miere, v akej miluje seba samého. To potvrdzujú vyššie uvedené slová knihy Levitikus.

Druhé kritérium hovorí: *„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás“* (Jn 13, 34). Novela tohto prikázania je v slovách *„ako som ja miloval vás“* (Jn 13, 34d). Láska Ježiša Krista bola bezhraničná a nepodmienečná. Bežná láska vo svete je založená na citoch, príťažlivosti a sympatiách. Kresťanská láska a odpustenie spočívajú v rozhodnutí. Teda nie v citoch, ale vo vôli. Ak človek chce niekomu odpustiť, tak mu odpúšťa, ak nie, tak neodpúšťa. Pochybnosť tu nemá miesto. Je to jednoznačné rozhodnutie vôle, ktoré nie je založené na pocitoch. Ak bolo niekomu odpustené, to ešte neznamená, že ten človek bude hneď sympatický. To tiež neznamená, že takému človekovi bude hneď preukazovaná láska. Urobené pevné rozhodnutie odpustiť, milovať a príťažlivosť so sympatiou k človeku sú predmetom ďalšieho procesu uzdravovania.

Odpúšťanie a jeho pravidlá

Ak človek prejavuje nenávisť – neodpúšťa, stáva sa v istom zmysle od nenávidenej osoby závislým. Prežíva akoby prenasledovanie od nej vo svojich myšlienkach a sústavné citové muky. Ak prechádza do odpustenia, robí niečo, čo viac prospieva jemu, ako osobe, ktorej odpúšťa. Väčšmi pomáha sebe, lebo sa odpútava od niečoho, čo bolo prekážkou v jeho živote. V súvislosti s týmto odpúšťaním, Ježiš podáva štyri jasné odporúčania: *„Milujte svojich nepriateľov, robte dobre tým, čo vás nenávidia, žehnajte tým, čo vás preklínajú, a modlite sa za tých, čo vás potupujú!“* (Lk 6, 27).

Milujte!

Čo znamenajú tieto tri slová: *„Milujte svojich nepriateľov“* (Lk 6, 27a). Je veľmi ťažké milovať verejných nepriateľov, ešte ťažším je milovať osobných nepriateľov. Je ťažké milovať niekoho, kto chce uškodiť. Zväčša nemá človek skutočných nepriateľov, ale má okolo seba ľudí, ktorí mu ubližujú, ktorí mu robia zle. Nemôžno povedať, žeby bol nepriateľom v pravom slova zmysle ten, ktorý zranil slovom, ale aj tomuto človeku je veľmi ťažké odpustiť.

Ježiš však nehovorí: „Nemajte nenávisť!“ a „Neubližujte!“, ale hovorí: „Milujte!“ Nemať nenávisť vlastne znamená byť prázdnym na skutky – nič nerobiť. Milovať znamená robiť niečo pozitívne. Preto Ježiš žiada, aby sa prejavovala láska – milovalo, lebo iba tak sa pre každého, teda tak blížneho ako aj nepriateľa, koná niečo pozitívne a dobré. Milovať nepriateľa znamená robiť pre neho niečo pozitívne. Lásku možno vyjadriť modlitbou za človeka, ktorý je nepriateľom alebo skutkami lásky, ktorými sa naplní to, čo tento človek potrebuje. Láska je konaním dobra, lebo iba tak možno dospieť k dokonalosti Božích synov. Láska a odpustenie nepoznajú hranice ani miery.

Robte dobre!

Ježiš v príkaze lásky pokračuje ďalej: *„...robte dobre tým, ktorí vás nenávidia...“* (Lk 6, 27b). Tu je už Ježiš detailnejší. Slovíčko *nenávidieť* je veľmi silné. Nemožno povedať, že ľudia, ktorí zraňujú zároveň aj nenávidia. Často zraňujú aj rodičia, ale to neznamená, že svoje deti

nenávidia. Medzi manželmi sa často vyskytujú hádky, ale to ešte neznamená, že majú voči sebe nenávisť. Ak hovorí o nenávisti, ide sa až na ostrie veci, lebo nenávisť je opakom a protikladom lásky. Ježiš však prikazuje, aby sa láska v podobe konkrétnych skutkov prejavovala tým, ktorí sú plní nenávisti a škodia.

Ak sa človeku v mysli objaví osoba, o ktorej sa nazdáva, že prechováva voči nemu nenávisť alebo že on ju nenávidí, tak Kristove slová o robení dobra hovoria, aby sa uvažovalo nad tým, čo by sa mohlo dobré vykonať osobe prejavujúcej nenávisť. Malo by to byť niečo konkrétne. Nie je potrebné vždy chodiť za takouto osobou osobne, ale je potrebné vždy jej prejaviť odpustenie navonok, napríklad zmenou správania. Teraz možno lepšie vidieť, že láska je naozaj rozhodnutie a nie cit, lebo milovať znamená niečo robiť a nie iba cítiť.

Žehnajte!

Toto tretie Ježišovo vyhlásenie, v ktorom hovorí: *„...žehnajte tým, čo vás preklínajú!“* (Lk 6, 27c) je azda najťažšie. Nehovorí, aby sa nepreukazovala starostlivosť tým, ktorí preklínajú človeka, ale prikazuje týchto ľudí žehnať, to je vždy najťažšie. Často ľudia hľadajú pomoc, aby niekto im pomohol sňal kliatbu, ale jediný spôsob, ako sňať túto kliatbu a zrušiť aj jej pôsobenie je v žehnaní osobe, ktorá človeka preklína. Kliatba prenikne do človeka len vtedy, ak je pre ňu otvorený. Teda vtedy, ak je človek v stave nenávisti a nedostatku lásky. Ak žehná, zatvára všetky „okná, dvere a možné prieniky“ do svojej osoby pred kliatbou a prekliatím a často takto chráni aj svojich najbližších.

Vždy, keď sa žehná osobe, ktorá vynáša prekľatie, slávi sa víťazstvo nad osobou, ktorá chce zlo kliatby. Ak teda príde do mysle človek, o ktorom sa predpokladá, že ma môže preklínať, okamžite je potrebné začať žehnať. Len čo začnem žehnať, akoby som si hneď obliekol štít a nič sa ma nemôže dotknúť. Ak človek miluje a obklopuje sa láskou, nemôže ho zasiahnuť žiadna kliatba.

Modlite sa!

Ježiš v praktizovaní lásky pokračuje ďalej: *„...a modlite sa tých, čo vás potu pujú!“* (Lk 6, 27d). Je veľmi dôležité, aby sa odovzdali Bohu prostredníctvom modlitby všetci ľudia, ktorí sa dopúšťajú zla. Urobil to aj Ježiš, keď visel na kríži a prosil Otca, aby odpustil jeho mučiteľom, *„Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“* (Lk 23, 34). Nasledujúc príklad Božského Spasiteľa aj svätý Štefan prejavuje odpustenie tým, ktorí ho kameňovali. Modlil sa za svojich katov: *„Pane, nezapočítaj im tento hriech“* (Sk 7, 60).

Ježiš Kristus dáva jasné pokyny, ako zaobchádzať s ľuďmi, ktorým je potrebné odpustiť. Milovať týchto ľudí, robiť im dobre, žehnať im a modliť sa za nich, je pravdivým úkonom kresťanskej lásky, ktorú Boh vlieva do sŕdc tých, ktorí prijali zmierenie a chcú ho darovať. Je to záväzok, rozhodnutie a pozitívna vec, ktorá vedie k spáse. To je to odpustenie, ktoré prináša uzdravenie utŕžených rán a ako bolo povedané už vyššie, vždy prináša väčší úžitok tomu, ktorí odpúšťa.

o. Martin Zlacký

DVOJROČIE DUCHOVNEJ PRÍPRAVY NA JUBILEJNÝ ROK 1150. VÝROČIA PRÍCHODU SV. CYRILA A METODA

Dvojročie duchovnej prípravy na Slovensku na 1150. výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda je pre nás výzvou k obnove katolíckej viery. Nastávajúce obdobie bude programovo zamerané na dedičstvo otcov - poklad našej katolíckej viery, ktorú nám pred tisícstopädesiatimi rokmi priniesli naši vierozvestovia a apoštoli našich predkov, svätí Cyril a Metod. Bude to obdobie, v ktorom si chceme prehĺbiť náš kresťanský život.

Pliaga sekularizmu neobchádza ani Slovensko. Sme svedkami, ako niektorí kresťania zabúdajú na Boha a žijú a správajú sa ako keby ho vôbec nebolo. Ovocím straty viery a osobného vzťahu k Bohu je „veľké prázdno“ v duši človeka. Keďže človek nemôže jestvovať bez Boha, jeho prirodzenosť je skrz-naskrz nábožensk á, je potom nútený hľadať si „náhrady“ – „alternatívy“ Boha. Vyhnaní z raja sa chcú vždy do neho vrátiť. Žiaľ, pomýlení a dezorientovaní ľudia našich čias sa usilujú „vrátiť“ do „falošného raja“, ktorý im ponúka svet v podobe konzumného štýlu života.

Charakteristickým znakom našich súčasníkov je prílišná orientácia na materiálne hodnoty. Iste, človek, aj veriaci človек, potrebuje k svojmu životu na zemi aj hmotné potreby a je povinný sa o ne starať a si ich svojou prácou nadobúdať a zhromažďovať. Tak to velí každému človekovi, a teda aj veriacemu, jeho vlastné svedomie. A veriacemu ešte zreteľnejšie, ako neveriacemu. Problém veriacich našej prítomnej doby je v tom, že sa málo zaujímajú o duchovné hodnoty, ktoré tvoria základ vnútorného života kresťana. Ide predovšetkým o najhlavnejšie dary Ducha Svätého, ktoré umožňujú žiť človekovi duchovne, kresťansky: milosť Božia, pravda, láska, spravodlivosť, mravnosť, úcta, súcit, poctivosť, tolerantnosť a mnohé ďalšie. Bez týchto hodnôt ducha je človek mravným bedárom, duchovnou troskou, žobrákom, aj keby sa topil v materiálnom bohatstve, aj keby si podstielal doláre a prikrýval sa eurovkami. Povrchnosť, konzumný štýl života a egoizmus sú úhlavnými nepriateľmi viery a „hrobármi“ kresťanského života.

Dvojročie duchovnej prípravy na 1150. výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda so svojím posolstvom a programom, so svojou ponukou, je pre nás výzvou a príležitosťou k odstráneniu nedostatkov v živote veriaceho človeka, najmä povrchnosti, sebectva a prílišnej orientácie na hmotno.

Dielo duchovnej obnovy Cirkvi je dielom Ducha Svätého. Treba sa nám intenzívne modliť o jeho dary a milosti, a preto súčasťou duchovného programu budú aj naše modlitby a prosby o Božiu pomoc v úsilí o zveľadenie dedičstva otcov – pokladu viery. Duch Svätý, ak sa mu otvoríme, zvnútorní náš život a obohatí nás duchovnými hodnotami. On nám pomôže opäť sa stať ľuďmi v plnom a pravom slova zmysle. On nám pomôže pochopiť, že je dôležitejšie byť ako mať. Duch Svätý - Pán a Oživovateľ - má moc a aj chce obnoviť tvárnosť našej zeme. Tvárnosť toho kúska zeme, ktorý je skoncentrovaný v našom osobnom JA, ale aj tvárnosť zeme, ktorú menujeme naša vlasť.

Nech stoja pri nás a svojim orodovaním nás sprevádzajú naši nebeskí ochrancovia a patróni nášho národa, svätí Cyril a Metod. Celé podujatie programu duchovnej obnovy zverujeme do láskavej a mocnej ochrany našej nebeskej Patrónky, Bolestnej Panny Márie, aby nám v úsilí o obnovu katolíckej viery na Slovensku pomáhala.

Prevzaté z http://www.lomna.sk/doc/Jubileu_2013.pdf.

Prihláška dieťaťa na prípravu na 1. sv. spoveď a prijímanie

Dole podpísaný (-á), ..., bytom .....

....., týmto záväzne prihlasujem svoje dieťa *(meno dieťaťa)* ....., nar. ..... na prípravu na prvú sv. spoveď a prvé sv. prijímanie vo farnosti Humenné-Mesto. Dieťa je zapísané na vyučovanie náboženstva *gr.kat. / rím.kat. / etika** na škole .....

Telefonický kontakt: .....

.....

podpis rodiča

**Nehodiace sa prečiarknuť!*

Prihlášky je potrebné odovzdať do 25.09.2011 na FÚ alebo v sakristii chrámu, príp. mailom (humenne@grkatpo.sk). Prosíme taktiež doručiť **krstný list dieťaťa** podľa farnosti krstu (krsty vo farnosti Humenné-Mesto sú zapísané v našej matrike) do 15.11.2011.

Centrum voľného času, Juskova Voľa, 118,
094 12 Vechec

Žiadosť o prijatie do CVČ v šk. r. 2011/2012

v zmysle Vyhlášky MŠ SR č. 306/2009 o školskom klube detí, školskom stredisku záujmovej činnosti, centre voľného času, školskom hospodárstve a stredisku odbornej praxe

Meno a priezvisko: .....

Dátum narodenia: ..... rod. č. : .....

Bydlisko: .....

Telefónny kontakt /e-mail/:.....

Meno a priezvisko zákonného zástupcu: .....

Škola (MŠ, ZŠ, SŠ) : ..... trieda:.....

Názov záujmového krúžku (klubu) :.....

V zmysle § 7 zákona NR ŠR č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších zmien a doplnkov, súhlasím so spracovaním osobných údajov môjho dieťaťa na účel evidencie dieťaťa a iných osôb navštevujúcich CVČ.
Zaväzujem sa, že zaplatím príspevok na čiastočnú úhradu nákladov spojených s činnosťou centra voľného času podľa § 116 ods. 7 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v zmysle rozhodnutia riaditeľa CVČ č.1/2011 z 31.8.2011 o výške príspevku na čiastočnú úhradu nákladov spojenú s krúžkovou činnosťou v CVČ Juskova Voľa.

V Juskovej Voli

.....

podpis zákonného zástupcu dieťaťa
(v príp. dospelého jeho podpis)

Liturgické okienko

Proskomídia – „Na česť Bohorodičky“

Po „úkone vína“ kňaz berie druhú prosforu a hovorí: „**Na česť a pamiatku našej preblahoslavenej Vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny. Na jej prosby prijmi, Pane, túto obetu na svoj nebeský žertvenník.**“ Prvá prosfora sa použila na vyrezanie častice „baránka“, ktorá znázorňuje Ježiša Krista, druhá častica znázorňuje jeho Matku Máriu. Táto častica, v tvare trojuholníka, je vyrezaná „**na česť a pamiatku preblahoslavenej**“ Ježišovej Matky. Mária, podľa svedectva Nového zákona, hlavne evanjelií je matkou Ježiša z Nazareta, ktorý sa jej narodil v júdskom Betleheme (por. Lk 2,4.7 a.i.). Mária je blahoslavená (gr. *makaría*) (por. Lk 1,45) a budú ju blahoslaviť všetky pokolenia (gr. *pasai ai geneaí*) (por. Lk 1,48). To, že je blahoslavená pre svoje materstvo a toto blahoslavenie je cez všetky pokolenia doteraz, preto sa vykrajuje častica „na česť a pamiatku“ Márie, Ježišovej matky.

Mária sa ďalej nazýva **Vládkyňa**. Tento titul je odvodený od jej vzťahu s Ježišom, ktorý sa nazýva Vládca (gr. *despótes*) (por. 2Pt 2,1; Júd 4). Keď je syn vládcom, tak jeho matka musí byť vládkyňou.

Ďalším titulom pre Máriu je **Bohorodička**. V Novom zákone nenájdeme doslova, že by sa Panne Márii dával titul „Božia Matka“ alebo „Bohorodička“. O Márii sa hovorí, že počala a porodila syna, ktorý je Synom Najvyššieho, ktorý je svätý a je Božím Synom (por. Lk 1,31n.35). Z evanjelií vysvitá, že Mária je matkou syna, o ktorom sa vie, že je Syn Boha. Preto tento titul nie je proti tvrdeniam, ktoré o Márii, Ježišovej Matke píše Sväté písmo Nového zákona. Mária, v tomto texte je nazývaná aj **vždy Panna**. O Márii, ako o panne (gr. *parthénos*) píše evanjelista Lukáš (por. 1,27ab) a evanjelista Matúš (por. 1,23), keď cituje proroka Izaiáša (por. 7,14). Výrok tohto proroka je znamením pre jeho dobu, ale je aj znamením príchodu Mesiáša na svet skrze panenské počatie. Čiže tak ako sa podľa svedectva Písma počal Ježiš vo svojej matke Márii (por. Mt 1,18.20; Lk 1,35). Niektorí hovoria, že Máriine slová: *„Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám“* (Lk 1,34), znamenajú sľub večného panenstva a vlastne znamenajú: „nie je mi dovolené poznať muža“. Tým sa dokazuje, že titul „vždy Panna“ má svoje opodstatnenie, na základe Svätého písma. „**Na jej prosby prijmi, Pane, túto obetu na svoj nebeský žertvenník**.“ Na prosby svojej matky Ježiš koná zázraky. Príkladom je prvé Ježišovo znamenie v Jánovom evanjeliu – premenenie vody na víno na svadbe v Káne Galilejskej (por. Jn 2,1-11). Mária bola tá, ktorá povedala synovi o nedostatku vína a povedala obsluhujúcim, aby splnili všetko, čo im Ježiš prikáže (v. 3.5). Na Máriine prosby má Ježiš prijať obetu chleba a vína, konanú kňazom, na nebeský žertvenník.

Potom kňaz kladie časticu vykrojenú „na česť a pamiatku“ Bohorodičky napravood baránka, pričom hovorí: **„Po tvojej pravici stojí kráľovná ozdobená zlatom“.** Je to druhá časť desiateho verša žalmu 45(44), bez posledného slova tohto verša „z Ofiru“. Ž 45(44) je výnimočným žalmom, je to „pieseň lásky“, v ktorej „básnik“ ospevuje svadbu kráľa s kráľovskou dcérou. Exegéti predpokladajú, že od v. 10 sa hovorí len o jednej žene, ale sotva je možné ju stotožniť s „kráľovnou“ (v. 10), s „dcérou Týru“ (v. 13) a „kráľovskou dcérou“ (v. 14nn). Pozoruhodná a prehľadaná podobnosť je uvedená vo Veľpiesni (3,11), že kráľovná – matka korunuje nového kráľa v deň jeho zásnub. Tento názor sa hodí k tomu, čo je uvedené v proskomídii Liturgie svätého Jána Zlatoústeho. Kráľovná po kráľovej pravici zo Ž 45(44),10 je kráľova matka. Tak ako po pravici častice znázorňujúcej Ježiša je položená častica znázorňujúca jeho matku Máriu.

Pokračovanie v ďalšom čísle

Zdroj: www.zoe.sk

Gréckokatolícka farnosť Humenné-Mesto a Centrum pre rodinu Sigord

ponúkajú

pre manželov farnosti stretnutia **„Manželské večery“.**

„Manželské večery“ sú určené pre všetky manželské páry (musia byť obaja manželia), ktoré si chcú vybudovať pevný a trvalý vzťah, chcú svoje manželstvo zlepšiť, alebo prechádzajú náročným obdobím. Je to dobrá investícia do manželstva, ktoré je vystavené mnohým útokom tejto doby. Kurz je určený pre manželské páry, ktoré sa rozhodli svoje manželstvo nielen nejako prežiť, ale žiť ho naplno.

Kurz spočíva v cykle ôsmich stretnutí raz do týždňa vo večerných hodinách. Počas prednášky (alebo po prednáške) majú manželia príležitosť sa spolu porozprávať na tému večera, ako aj o dôležitých otázkach, na ktoré v rýchlosti bežného dňa nie je čas. Všetko prebieha v intímnom prostredí a priateľskej atmosfére. Súkromie každého páru je rešpektované a skupinová diskusia príp. skupinové delenia nie sú súčasťou kurzu. O svojom vzťahu manželia nemusia nikomu ďalšiemu nič hovoriť.

Pre kurz je potrebné:

- zakúpiť si brožúrku (2ks/pár);
- predpokladaná cena 8 stretnutí - asi =80,00€ (nájomné, cestovné, brožúrky, večere);
- začiatok kurzu koncom septembra alebo začiatkom októbra 2011;
- počet párov je limitovaný – asi 12 párov;
- prihlásiť sa (so zálohou =50,00€) môžete na GFÚ Humenné, Osloboditeľov 28 (peniaze za kurz nech nie sú prekážkou – osobným stretnutím možná dohoda).

Bližšie informácie o „Manželských večeroch“ môžete získať aj na: www.centrumsigord.sk alebo www.manzelskevecery.sk.

Prihláška – Manželské večery Humenné 2011

Mená a priezviská manželov: .....

Adresa: .....

Telefonický kontakt, mail: .....

Podpisy manželov: ....

Srdce a rozum

„Srdce robí zázraky, ale rozum v ne neverí.“

Aischylos

Srdce sa môže chváliť láskou. Mozog sa zasa pýši nápadmi.

V živote človeka často dochádza k súboju týchto dvoch symbolických majiteľov rozumu a lásky. Cit hovorí, aby sa rozum vzdal ešte skôr, ako vznikne vojna. Rozum zastáva opačný názor. Vyjednávanie je veľmi často bezvýsledné, hoci mu predsedá taký sprostredkovateľ, ako je pán minister Svedomie. Jednotlivé rokovacie kolá o vzájomnom neútočení a zmrazení zákerných zbraní nevedú k dohode. Potom sa stáva, že obaja naďalej zotrvávajú v nekončiacom súboji alebo vo večnom *„neprípustnom zasahovaní do záležitosti toho druhého“.*

Keby sa taký konflikt odohrával na druhom konci sveta, mohli by sme povedať, že sa nás to netýka. Táto vojna sa však vedie na bojisku, ktoré leží priamo v nás.

Vojnovej pozorovateľke pani vyslankyni Nálade sa nedarí pochopiť, kam až pán generál Rozum môže dôjsť v boji proti Láske. Dopisovateľka časopisu Nádej pani Zodpovednosť zase nedokáže slovami opísať straty, ktoré v tejto vojne utrpeli obe strany. Toto vojnové pole, ktoré je presiaknuté slzami a krvou, lebo Láske vždy tečú slzy a Rozumu zakaždým krv, je jedným z najmenších bojísk na svete. Malý obsah ľudského vnútra je však schopný pojať tento veľký ľudský konflikt. A dokonca ho môže schovať pred zrakmi celého sveta. Tu tiež platí: čo svet nevidí, nikoho nebolí.

Život ukazuje, že vzdialenosť medzi hrudníkom, kde leží ľudské srdce, a hlavou, kde sídli mozog, je jedna z najdlhších na svete, ale aj napriek tomu často dochádza k roztržkám. Dôvody na súboj sú najrozličnejšie, predovšetkým malicherné. Väčšinou ich vyprovokuje mozgová kôra, ktorá sa snaží celému zvyšku človeka vnútiť úplne falošnú poučku. *„Čo máš usporiadané v hlave, to máš usporiadané aj v živote.“* A to niekedy býva nepríjemný omyl. Na takúto chybu potom najčastejšie dopláca srdce.

K radosti ľudskej duše napriek tomu patrí poznanie, že Láska, hoci na bojisku ťažko zranená, nikdy neumiera. A nemožno ju ani pochovať. Taký veľký hrob ešte nikto nevykopal, taký veľký náhrobný kameň sa ešte nenašiel.

A keby aj ... tak vstane z mŕtvych.

Prevzaté z knihy *O radostiach ľudskej duše, Max Kašparů*

Sudoku

	8			9		5		
		1					3	6
				7	1			9
6			3					
4			7		6			3
					5			4
8			2	3				
3	2					8		
		6			7		2	

Pokúste sa priradiť nasledujúce výroky k osobám zo Svätého písma, ***ktorým boli adresované.*** (Výroky sú poprehadzované.)

apoštoli	**Poď za mnou!**
Lazár	**Prídem a uzdravím ho!**
Zachej	**Čo mňa a teba do toho, žena?**
stotník	**Žena, nik ťa neodsúdil?**
Peter	**Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich.**
Panna Mária	**Hovorím ti, poď von!**
Mária Magdaléna	**Poď dolu. Dnes prišla spása do tvojho domu.**
slepci	**Choď, predaj čo máš, rozdaj chudobným.**
mladík	**Čo chcete, aby som vám urobil?**

Vtipy:

- *„Peťko, ako to, že máš zablatené topánky? Veď vonku nie je blato.“*
- *„Ale je, mami, je. Len ho treba nájsť.“*

Príde babka k doktorovi a ten sa jej pýta:
- *„Babka, dlho som vás nevidel, čo sa stalo?“*
- *„Ále, bola som chorá ...“*

- Muž zastaví na ulici druhého muža:
„Nehnevajte sa, hľadám železničnú stanicu.“
- *„Nehnevám sa. Hľadajte.“*

Rozprávajú sa dve žaby:
- *„Počuj, mne je akosi divne ...“*
- „Ty, fakt! Si nejaká zelená!“

Matúš Sejka

Liturgický program na 13. týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 5.9.	Svätý prorok Zachariáš, otec úctyhodného Jána Predchodcu	6:30 **9:30** 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Michal* ***Školská liturgia*** Sv. liturgia slovenská *+ Milan*
Utorok 6.9.	Spomienka na zázrak, ktorý vykonal veľvojvodca Michal v Kolosách, čiže v Chónach	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Michal* Sv. liturgia slovenská *+ Irma, Štefan*
Streda 7.9.	Predprazdenstvo Narodenia Presvätej Bohorodičky Svätý mučeník Sózont	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Andrej, Júlia* ***Veľká večiereň s lítiou*** Sv. liturgia slovenská *+ Milan*
Štvrtok 8.9.	**Narodenie Presvätej Bohorodičky** **Odporúčaný sviatok Myrovanie**	6:30 7:30 16:30 18:00	**utiereň** Sv. liturgia slovenská ** Róbert, Dávid, Anna* Sv. liturgia slovenská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská *+ Ladislav*
Piatok 9.9.	Svätí a spravodliví Pánovi predkovia Joachim a Anna **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Viera, Jakub, Ľubomíra, Ľubomír* ***Večeradlo*** Sv. liturgia slovenská *+ Vincent (panychída)*
Sobota 10.9.	Sobota pred Povýšením úctyhodného kríža Sväté mučenice Ménodora, Métrodora a Nymfodora	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Michal, Ján, Mária* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Štefan, Mária, Mária, Ján*
Nedeľa 11.9.	**TRINÁSTA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** **Nedeľa pred Povýšením** Prepodobná matka Teodora Alexandrijská	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Kristína* Sv. liturgia staroslovienská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** Stanislav, Sofia, Matúš, Miriam, Michal, Katarína* **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Matúš (9 r.)*

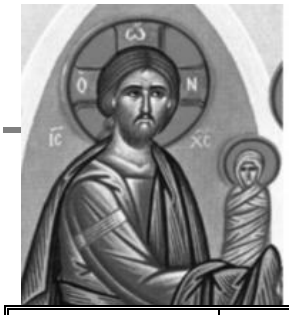

Liturgický program na 14. týždeň po Päťdesiatnici

Pondelok 12.9.	Zakončenie sviatku Narodenia Presvätej Bohorodičky	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Michal, Pavlína* Sv. liturgia slovenská *+ Andrej*
Utorok 13.9.	Predprazdenstvo Povýšenia úctyhodného kríža Pamiatka založenia Chrámu vzkriesenia Krista v Jeruzaleme Svätý hieromučeník Kornélius stotník	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Peter (50 r.)* ***Veľká večiereň s lítiou*** Sv. liturgia slovenská *+ Štefan (panychída)*
Streda 14.9.	**Povýšenie úctyhodného a životodarného Kríža** **Odporúčaný sviatok** **Myrovanie** **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 7:30 16:30 18:00	**utiereň** Sv. liturgia staroslovienska ** Martin s rod.* Sv. liturgia slovenská ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská *+ Štefan, Mária, Anna, Vasiľ*
Štvrtok 15.9.	Svätý veľkomučeník Nikita Presvätá Bohorodička Spolutrpiteľka	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Milan s rod.* Sv. liturgia slovenská *+ Zuzana*
Piatok 16.9.	Svätá všechválna veľkomučenica Eufémia **Zdržanlivosť od mäsa**	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska ** Marianna s rod.* ***Večeradlo*** Sv. liturgia slovenská *+ Jozef (panychída)*
Sobota 17.9.	**Sobota po Povýšení** Svätá mučenica Sofia a jej dcéry Viera, Nádej a Láska	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska *+ Juraj (panychída)* **Veľká večiereň** Sv. liturgia slovenská *+ Milan*
Nedeľa 18.9.	**ŠTRNÁSTA NEDEĽA PO PÄŤDESIATNICI** **Nedeľa po Povýšení** Prepodobný otec Eumenios Divotvorca, gortynský biskup	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská ** Štefan, Emília, Adriana, Martin s rod.* Sv. liturgia staroslovienska ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská ** ďakovná Jana* ***ODPUSTOVÁ SLÁVNOSŤ*** **Malá večiereň** Sv. liturgia slovenská ** Lýdia, Ondrej, Dominik, Štefan, Lucia*

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev – protopresbyterát Humenné.
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628
farár: 057/ 788 9061
kaplán: 057/ 788 9060
WEB: **www.grkat.he.sk/uvod**

e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
dekan: martinzlacky@gmail.com
kaplán: mikulas.fejko@gmail.com
výpomocný duchovný: hrib.peter@gmail.com

Úradné hodiny

Pondelok, streda, štvrtok: 8:30 – 10:00 / 13:30 - 15:00

Utorok, piatok: 8:30 – 10:00

Na prvý piatok a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená.

Prosíme vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate **KRST** - minimálne 2 týždne vopred;
- ak žiadate **SOBÁŠ**

1) a máte všetky iniciačné sviatosti
– krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne 2 mesiace vopred;
2) a niektorá z nich Vám chýba - minimálne 4 mesiace vopred;
LITURGIE – úmysly na Božské liturgie prijímame ***iba v cerkvi.***
KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky a vyzdvihnúť si ho na ďalší deň.

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého,
kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.
Číslo účtu farnosti: 0086909038/0900

SME TU PRE VÁS

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Humenné

Zodpovedný za vydanie: **o. Martin Zlacký, o. Mikuláš Fejko**